

Hakaret ve Tehdit Suçları / 09-04-2015

T.C YARGITAY

4.Ceza Dairesi

Esas: 2014/ 35840

Karar: 2015 / 26675

Karar Tarihi: 09.04.2015

Dava: Hakaret ve tehdit suçlarından şüpheliler K.. O., S.. B., İ.. O., A.. O., V.. B., M.. B. ve A.. B. haklarında yapılan soruşturma evresi sonunda, **Fethiye** Cumhuriyet Başsavcılığınca verilen 12/03/2014 tarihli ve 2013/3474 soruşturma, 2014/1068 sayılı kovuşturmaya yer olmadığına dair karara yönelik, müşteki M. S. tarafından yapılan itirazın reddine ilişkin, **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/04/2014 tarihli ve 2014/609 değişik iş sayılı kararını müteakip, müştekiler A. S. ve A. S. vekilinin yaptığı itirazın kabulüne ve söz konusu takipsizlik kararın kaldırılmasına dair, **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2014 tarihli ve 2014/769 değişik iş sayılı kararının, Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına bozulmasının istenilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınının 14/07/2014 gün ve 250717 sayılı istem yazısıyla dava dosyası Dairemize gönderilmekle incelendi:

İstem yazısında; Dosya kapsamına göre,

1- **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2014 tarihli ve 2014/769 değişik iş sayılı kararına yönelik yapılan incelemede:

5271 sayılı Ceza Muhakemesi **Kanununun** 271/4. maddesinde, "Mercin, itiraz üzerine verdiği kararları kesindir; ancak ilk defa merci tarafından verilen tutuklama kararlarına karşı itiraz yoluna gidilebilir." şeklindeki dzenleme ve sız konusu kovuşturmaya yer olmadığına dair karara ynelik mųřteki tarafından yapılan itirazın, merci **Muđla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/04/2014 tarihli ve 2014/609 değişik iř sayılı kararı ile reddine karar verilmesi karşısında, itiraz konusunda karar verilmesine yer olmadığına şeklinde karar vermesi gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesinde,

2- **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/04/2014 tarihli ve 2014/609 değişik iş sayılı kararına ynelik yapılan incelemede:

Mųřtekinin, hakaret ve tehdit iddiası üzerine yurutlen soruşturma sonucu şüpheliler hakkında, kamu davası aılmaya yeterli delil elde edilemediği gerekçesiyle kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verilmiş ise de, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi **Kanununun** 160. maddesinde yer alan "Cumhuriyet savcısı, ihbar veya başka bir suretle bir suçun işlendiği izlenimini veren bir hali öğrenir öğrenmez kamu davasını aılmaya yer olup olmadığına karar vermek üzere hemen iřin gerçeğini araştırmaya başlar. Cumhuriyet savcısı, maddi gerçeğin araştırılması ve adil bir yargılamanın yapılabilmesi için, emrindeki adli kolluk görevlileri marifetiyle, şüphelinin lehine ve aleyhine olan delilleri toplayarak muhafaza altına almakla ve şüphelinin haklarını korumakla yükümlüdür." şeklindeki dzenleme karşısında, Cumhuriyet savcısının soruşturma yapmak zorunda olduğu, mųřteki M.'nin beyanına başvurularak, bu konudaki iddialarının ve delillerinin tespit edilmesi, diğer mųřtekiler A. ve A.'ya ait telefon numaralarına ilişkin HTS raporlarının getirtilerek, sonucuna göre karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, itirazın kabulü yerine yazılı şekilde reddine karar verilmesinde isabet

görülmemiştir.” denilmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

I-Olay:

Hakaret ve tehdit suçlarından şüpheliler K.. O., S.. B., İ.. O., A.. O., V.. B., M. B. ve A.. B. haklarında yapılan soruşturma sonucunda, **Fethiye** Cumhuriyet Başsavcılığının 12/03/2014 tarihli kararıyla, delil yetersizliği nedeniyle takipsizlik kararı verildiği, mağdur çocuklar Aslı, Arzu ve Murat'ın velisi olan müşteki M. S.'nin 17.03.2014 tarihinde, tutuklu olarak bulunduğu cezaevi aracılığıyla bu karara itiraz etmesi üzerine, **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/04/2014 tarihli kararıyla itirazın reddine karar verildiği, bilahare takipsizlik kararının tebliğ edildiği mağdur çocuklar A. ve A. vekilinin, 22.04.2014 tarihinde Antalya Cumhuriyet Başsavcılığı aracılığıyla takipsizlik kararına itiraz etmesi üzerine, **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2014 tarihli kararıyla, eksik soruşturma yapıldığı gerekçesiyle itirazın kabul edilerek takipsizlik kararının kaldırıldığı, bu karardan sonra aynı konuda iki farklı merci kararı ortaya çıktığı gerekçesiyle kanun yararına bozma yoluna başvurulduğu anlaşılmıştır.

II- Kanun Yararına Bozma İstemine İlişkin Uyuşmazlığın Kapsamı:

Aynı konuya ilişkin kovuşturmayaya yer olmadığına dair savcılık kararını, farklı kişilerin itirazı üzerine inceleyerek, birbirinden farklı kararlar veren merci kararlarının hukuka uygun olup olmadığının belirlenmesine ilişkindir.

III- Hukuksal Değerlendirme:

Kanun yararına bozma, kesinleşen hükümde verildiği zaman yürürlükte bulunan usul ve maddi hukuka ilişkin hukuka aykırılıkların giderilmesi ile sınırlı olduğundan, inceleme karar tarihindeki mevzuat hükümlerine göre yapılmıştır. Ceza Muhakemesi **Kanununun** 172. maddesinde, "(1) Cumhuriyet savcısı, soruşturma evresi sonunda, kamu davasının açılması için yeterli şüphe oluşturacak delil elde edilememesi veya kovuşturma olanağının bulunmaması hallerinde kovuşturmayaya yer olmadığına karar verir. Bu karar, suçtan zarar gören ile önceden ifadesi alınmış veya sorguya çekilmiş şüpheliye bildirilir. Kararda itiraz hakkı, süresi ve merci gösterilir." hükmüne yer verilmiş,

Aynı Kanunun 6545 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki "Cumhuriyet Savcısının Kararına İtiraz" başlıklı 173. maddesinde ise;

"(1) Suçtan zarar gören, kovuşturmayaya yer olmadığına dair kararın kendisine tebliğ edildiği tarihten itibaren on beş gün içinde, bu kararı veren Cumhuriyet savcısının yargı çevresinde görev yaptığı ağır ceza mahkemesine en yakın ağır ceza mahkemesine itiraz edebilir." hükümleri düzenlenmiştir.

Yukarıda yer verilen düzenlemelerden de anlaşılacağı üzere, Ceza Muhakemesi **Kanununun** "Soruşturma" başlıklı 2. kitabında, Cumhuriyet savcısının suç soruşturmasına ilişkin süreci nasıl yürüteceği ve kovuşturmayaya yer olmadığına karar verilmesi durumunda, itirazı incelemekle görevli mahkemenin görevleri açık bir şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır.

Bu çerçevede, kovuşturmaya yer olmadığına dair kararı itiraz üzerine inceleyen mahkeme, öncelikle itirazı usul yönünden denetleyerek, kararın suçtan zarar gören ile önceden ifadesi alınmış veya sorguya çekilmiş şüpheliye bildirilip bildirilmediğini, kararda itiraz hakkı, süresi ve mercinin doğru bir şekilde gösterilip gösterilmediğini, itiraz edenin suçtan zarar gören sıfatının olup olmadığı ile süresinde itirazda bulunup bulunmadığını inceleyerek, bu aşamadan sonra esasın incelenmesine geçecek ve kamu davası açılması için yeterli delil bulunmaması durumunda itirazın reddine, yeterli delil bulunması durumunda itirazın kabulüne veya eksik soruşturma nedeniyle soruşturmanın genişletilmesine karar verebilecektir. Ancak Anayasanın 141/3. maddesinde de belirtildiği üzere, mahkemelerin her türlü kararlarının gerekçeli yazılması gerekmektedir. İnceleme konusu somut olayda, mağdur çocuklar Aslı, Arzu ve M'nin velisi olan müşteki M. S.'nin 17.03.2014 tarihinde, tutuklu olarak bulunduğu cezaevi aracılığıyla takipsizlik kararına itiraz etmesi üzerine, itirazı inceleyen **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesince, kararın farklı ilde bulunan mağdur çocuklar vekili avukat R. K.'ye de tebliğe gönderildiği ve bu kişinin de karara itiraz hakkının bulunduğu gözetilerek, itiraz süresinin dolması beklenip, mağdurlar vekili tarafından yapılan itiraz dahil tüm başvurular ile bunlarda dile getirilen görüş ve iddialar birlikte değerlendirilip, sonucuna göre şüphelilerin hukuki durumunu belirlemesi gerekirken, mağdurlar vekilinin itiraz dilekçesi dosyaya girmeden önce, eksik inceleme sonucu ve yeterli gösterilmeden ret kararı verildiği görülmektedir. Buna karşın, mağdur çocuklar A. ve A. vekilinin, 22.04.2014 tarihinde Antalya Cumhuriyet Başsavcılığı aracılığıyla gönderdiği itiraz dilekçesi üzerine, dosyayı inceleyen **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesi ise, suçtan zarar gören ve itiraz hakkı bulunan tüm tarafların dosya içerisinde bulunan dilekçelerini inceleyerek, itirazla ilgili 16.05.2014 tarihinde kararını verdiğiinden, bu kararın usul ve esas yönünden yerinde olduğu, **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21.04.2014 tarihli kararında mağdurlar vekilinin itirazı

değerlendirilmemiş olduğundan, suçtan zarar görenler vekili sıfatıyla avukat R. K.'nin takipsizlik kararına itiraz yetkisinin bulunduğu, bu itiraz üzerine **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesince verilen karar ile ilk merci kararının hüküm niteliği bulunmadığından, CMK'nin 223/7. maddesi uyarınca, "Aynı fiil nedeniyle, aynı sanık için önceden verilmiş bir hüküm veya açılmış bir dava varsa davanın reddine karar verilir." hükmü çerçevesinde değerlendirilemeyeceği anlaşıldığından, kanun yararına bozma isteminin kısmen kabulüyle, usul ve yasaya aykırı olan **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21.04.2014 tarihli kararının bozulmasına karar verilmiştir.

IV- Sonuç ve Karar:

Yukarıda açıklanan nedenlerle;

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın kanun yararına bozma isteği doğrultusunda düzenlediği tebliğnamedeki düşünce kısmen yerinde görüldüğünden,

1- **Muğla** 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 21/04/2014 tarihli ve 2014/609 değişik iş sayılı kararının, 5271 sayılı CMK'nin 309. maddesi uyarınca bozulmasına,

2- **Muğla** 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 16/05/2014 tarihli ve 2014/769 değişik iş sayılı kararına yönelik bozma isteminin reddiyle, bu karar doğrultusunda soruşturmanın tamamlanması için dosyanın mahalline iadesine, 09.04.2015 tarihinde oy birliği ile, karar verildi.